

Bemærkninger til lovforslaget

Store kredse af det danske folk nærer en stærk og berettiget frygt for, at den nuværende flygtningepolitik i løbet af nogle årtier vil føre ud i, at danskheden og danskerne bliver undertrykt og fortrængt af de fremmede. Ændres vores flygtningepolitik ikke nu, kan den tid snart forpasses, hvor danskerne overhovedet har tilstrækkelig indflydelse til at kunne dæmme op for tilstrømningen af de fremmede nationaliteter. Allerede på nuværende tidspunkt er der adskillige skoler, hvor man i de mindste klasser har en klar overvægt af udlændinges børn.

Selve integrationen af udlændingene i det danske samfund går meget langsomt, bl.a. fordi flygtningene ikke viser tilstrækkelig interesse for at lære sig det danske sprog. Dette har f.eks. medført, at der i Albertslund Kommune er stillet forslag om, at deltages i obligatorisk danskundervisning er en betingelse for, at de derboende udlændinge kan få udbetalt bistandshjælp.

Ud over de rent kulturelle og sproglige problemer så udgør den nuværende flygtningepolitik en stigende økonomisk byrde for de danske skatteborgere i form af tilskud til bolig, bistandshjælp og dagpenge til de fremmede. Disse stigende udgifter til udlændinges underhold m.v. skal sammenholdes med, at der i Danmark i adskillige år har været en konstant arbejdsløshed på ca. 250.000. Skatetrykket har været stigende. Udenlandsgælden vokser og vokser. Alene til renter skal der betales ca. 36 mia. kr., og endelig har ulandsbistanden fra Danmark været meget høj. I 1990 forventes den at komme op på ca. 7 mia. kr.

I 1984 behandlede Direktoratet for Udlændinge 20.507 sager om udlændinge. Det samlede antal nye sager i 1989 forventes skønsmæssigt af Direktoratet for Udlændinge at blive af en nogenlunde tilsvarende størrelsesorden som i 1988, hvor man behandlede ialt 35.121 nye sager (inkl. visumsager).

Det skal i den forbindelse bemærkes, at udenlandske familier registreres på samme sag, og at der derfor meget ofte er registreret flere personer på samme sag. Det samlede antal nye personer, som indgår i de sager, som Direktoratet for Udlændinge har registreret i 1988, andrager skønsmæssigt 50-60.000.

Det er også værd at bemærke, at en udlændingesag ofte er verserende i direktoratet i en længere årrække,

typisk indtil den pågældende udlænding efter 7 år bliver dansk statsborger. Alle senere registreringer og ekspeditioner vedrørende en udlænding og dennes familie finder sted på den samme sag. Dette gælder f.eks. ansøgninger om familiesammenføring med ægtefælle og børn i hjemlandet. Sådanne senere henvendelser om familiesammenføring medfører ikke, at der oprettes en ny udlændingesag. Familiesammenføringerne ligger således talmæssigt ud over de tal, der er givet ovenfor for nye sager.

I 1988 blev der givet tilladelse til familiesammenføring til ca. 7.000 udlændinge.

I 1984 var antallet af udlændinge i Danmark 104.062. Når dette tal i 1989 er steget til 142.016 ifølge Direktoratet for Udlændinge, så skyldes størstedelen af denne stigning, at der er givet opholdstilladelse til statsborgere navnlig fra lande i Mellemøsten og til dels fra lande i det øvrige Asien og Østeuropa.

Selv om der i den danske befolkning er en stigende modvilje mod den flygtningepolitik, som et flertal i Folketinget i de senere år har ført, så kvitterer det selv samme flertal i Folketinget med at bevillige endnu flere penge til flygtningene.

I stedet for at lytte til folkets røst, så har Folketinget bevilget 10 mio. kr., som skal anvendes til en propagandakampagne, hvis formål er at skabe større forståelse i befolkningen for de fremmedes situation og problemer.

Fremskridtspartiet ønsker ikke at støtte den skatteyderbetalte holdningsbearbejdning af den danske vælgerbefolkning.

I stedet ønsker Fremskridtspartiet en folkeafstemning, således at folketingsvælgerne får en reel mulighed for at stemme ja eller nej til spørgsmålet: »Skal dansk flygtningepolitik skærpes?«.

Med den almindelige korte tidsfrist, der gælder for udskrivelse af valg, for øje, håber Fremskridtspartiet, at det rent administrativt vil være muligt, at folkeafstemningen vil kunne finde sted samme dag som kommunalvalget. Såfremt dette ikke kan lade sig gøre, ønsker Fremskridtspartiet, at folkeafstemningen sker i forbindelse med førstkommande folketingsvalg.

Lovforslaget er en stort set uændret genfremsættelse af Fremskridtspartiets lovforslag nr. L 119, der